

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătinându-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumerează și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsicani 35

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 eruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cu 1-a Octomvrie v. 1892

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în monarhie, cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány* — *Post-Anweisung*.)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sînt rugați a ne comunica eventual prelungirea localității unde se află și **posta ultimă**; ear' domnii abonatori vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fașile, în care li-s'a trimis diarul până acuma.

Administrațiunea diarului

„Tribuna“.

Honvedii și Hentzi.

Va să dăcă șovinistii ear' au inventat o chestie mare, cu ajutorul căreia vor agita masele maghiare și vor produce furtuni de „indignare patriotică“.

Este vorba de încununarea monumentului din Buda al lui Hentzi cu privilegiul desvîlirii monumentului honvedilor căduți la ocuparea Budei în 1849.

Mărturisim dela început, că la provocarea acestei afaceri, penibilă pentru toți patrioții adeverați, nu găsim vinovați numai pe șovinisti. Vina o poartă, cel puțin în măsură egală, și guvernul unguresc și cercurile normative militare.

Este ușor de ghicit, ce scopuri va fi urmărit contele Szapáry, când și-a pus în Viena autoritatea sa de șef al guvernului în cumpănă, pentru-ca să înduplece pe bărbaii dela conducerea armatei a consimți, ca reprezentantul ei din Budapesta, comandantul corpului 4. de armată, să asiste la desvîlirea monumentului rebelilor, să deponă chiar o cunună pe el, acompaniat de deșaratele unei companii de onoare, luată

din șirurile armatei comune. Va fi eugetat premierul nostru, că prin acest act, care pentru sentimentele fiecărui soldat împărătesc trebuie să fie un act de supremă abnegațiune, se va încheia în sfîrșit mult dorita pace între „națiune“ și armată și se vor stabili odată raporturi normale între cea mai de frunte instituțiune a monarhiei și poporul maghiar. Și contele Iuliu Szapáry se va fi măgulit în speranța, că el va fi considerat de făptuitorul acestei împăcări, pentru care fără îndoială monarhia întreagă și-ar datori recunoștință.

Ear' conducerea armatei, la tot casul inspirată de nobilele intențiuni ale supremului ei beliduce, s'a arătat gata să intre în intențiunile guvernului, dând astfel o nouă dovadă, că voește a pune vîlul uitării și al iertării peste trecut și voește să fie luată drept ceea-ce este: scutul de apărare al monarhiei și al tuturor popoarelor ei.

Cu multă abnegațiune a primit armata comună să participe la actul de pietate pentru dușmanii sei de odinioară, și nu a cerut altceva decît un lucru foarte echitabil: Ca și urmașii acestor dușmani să dea același tribut de pietate eroului ce și-a dat în aceeași luptă sîngele și viața, păstrînd credința steagului și jurămîntului făcut împăratului seu.

Dar' atât guvernul cât și conducerea armatei și-au făcut socoteala fără de șovinisti. Și acesta este punctul în care îi găsim vinovați.

Contele Szapáry, Maghiar fiind și trăind între Maghiari, putea să cunoască pe iubiții sei conaționali. Putea să știe că puterea motrice în societatea maghiară este astăzi șovinismul de rasă, care nu cunoaște nici pietate, nici echitate, nici uitare, nici iertare. Putea să știe, că numai urmării rele poate să aibă pentru stat și monarhie a deslănțui din nou fanatismul și patimile turbate ale exaltaților din Budapesta, care nici-cînd nu sînt conduși de rațiune și de priceperea adevăratelor interese ale țării, ci numai de orbul și intolerantul orgoliu național.

Și scindule-le aceste, contele Szapáry nu avea nevoie să provoace noue scandaluri și să creeze noue situații penibile pentru armată și pentru toți oamenii cu judecată sănătoasă din întreaga monarhie. Afacerea Janski ne este încă tuturor în viață memorie. Atunci oficerii împărătesci au încununat mormîntul lui Hentzi, și urmarea a fost, că mai multe

săptămîni de-arîndul demonstrațiunile de stradă și agitațiunea nu s'a mai curmat. Și după asemenea antecedente șeful guvernului putea crede, că matadorii „națiunii“ vor suferi ca honvedii să meargă la statua lui Hentzi și să o încununeze?

Prin lipsa sa de prevedere contele Szapáry a dat o eclatantă dovadă a slăbiciunii sale, care nici decum nu-i face onoare în malta poziție ce ocupă. De aceea și se va întempla numai ceea-ce merită, dacă odiul afacerii se va îngămădi întreg asupra sa și va contribui la sguidirea situației guvernului, care și de altcum numai tare nu este.

Dar' nici bărbaii puși în fruntea armatei nu pot fi scuțiți de imputare. Dacă șeful guvernului este atât de scurt de vedere, trebuiau să fie mai prevădători ei. Nu aflăm termin mai domol decît ușurința pentru hotărîrea de a se încrede în cuminția șovinistilor și a voi a-i câștiga printr'un act de abnegațiune. Cei-ce mereu insistă pentru dărîmarea, sau cel puțin mutarea din Buda a monumentului lui Hentzi, cei-ce insultă la toate ocaziunile steagul negru-galben și pagiuira împărătescă, cei-ce armatei nu-i doresc nimica mai ferbinte, decît sfîrșicirea în două și maghiarizarea unei părți, aceia nu pot fi câștigați prin nimica, căci nu vor să fie câștigați.

Față cu asemenea oameni abnegațiunea devine umilință, de care armata nu are trebuință. Armata nu este a Ungariei și cu atât mai puțin a Maghiarilor, ci a monarhiei și a împăratului. Dacă unul dintre popoarele monarhiei, sau o parte din el, este atât de orbit de patimi naționale, încît nici în aproape o jumătate de secol nu poate uita evenimentele dureroase, pe care singur le-a provocat, dacă și astăzi continuă a dușmăni puterea de apărare a patriei comune, apoi atât mai rău pentru el. Prin aceasta armatei și monarhiei nu-i strică mai mult, decît că dovedește, că între popoarele monarhiei este un element răsăritor, care trebuie adus la reson prin măsuri corăspunzătoare, dar' nu prin blîndețe și abnegațiune.

Armata, care se razimă pe simpatțiile tuturor națiunilor, ai cărei fii o compun, poate privi cu sînge rece la acești exaltați „dușmani“ ai sei, și nu are nici o trebuință de a umbla după ei cu acte de prevenire. De aceea prestigiul armatei cerea, ca unul din căpe-

tenile sale și peste tot reprezentanții sei să nu fie expuși a fi jertfele unei situațiuni penibile, arătînd pietate honvedilor rebeli, între demonstrațiunile matadorilor șovinisti și ale plebei fanatisate din Budapesta.

Și fiindcă nu este speranță că șovinistii vor căpeța mințe, pentru a evita cele de mai sus, sperăm că se va schimba hotărîrea și armata comună nu va participa la desvîlirea monumentului honvedilor.

Cît pentru șovinisti, despre ei nu mai ținem nimica. Ei sînt consecuenți în toate prostiile lor. Nevădînd ce se întemplă în giurul lor, necunoscînd nici interesele nici primejdiile patriei, acest nenorocit fel de oameni se greează în toate pur și simplu de reprezentanții unei închipuite Maghiarie, liberă, independentă și curat unguerească, fără vecini periculoși și fără frică de nimenea.

Până cînd oare? . . .

Foile maghiare sînt toate pline cu amănunte și articole de fond referitor la depunerea coroanei pe statua lui Hentzi.

Guvernamentele „Nemzet“, „Pester Lloyd“ și „Pesti Hirlap“ salută acest plan ca o nouă isbîndă politică a primului-ministru Szapáry.

Această din urmă toaie mai adaugă, că participarea comandantului de corp Lobkowitz la desvîlirea statuei honvedilor este un semn că influența maghiară crește în cercurile hotărîtoare și un *advertisment la adresa naționalităților*.

Organului apenyonist „Pesti Napló“ nu-i vine să creadă lucrurile, ci ține că e o mistificație la mijloc. Programul sîrbării serie că nu poate fi luat în serios, ci numai ca o glumă.

Mai vehement scrie „Egyetértés“, care sub titlul „Atentat în contra națiunii“ scrie că întreg programul de sîrbare a fost fîurit la Viena, alucii de acolo întesc a provoca în chipul acesta pe Maghiari și a batjocori cele mai sînte legende ale lor, a călca în picioare sentimentele cele mai curate maghiare. Despre circularul în care președintele reuniunii honvedilor motivează programul sîrbării, scrie: „Nici odată tiparul n'a fost batjocorit cu rînduri mai proaste și mai miserabile, ca scrierile lui Ivánka, în care încearcă a scusa ticăloșia ce e a se comite“. Într'un alt articol de fond, de Duminecă, face apel la națiune, să nu tolereze asemenea atentate, asemenea rușine și scandal!

Dar' cînd zidul, care sporește neconștient, începînd a-i sdrobi sinul, Florica strigă:

— Manole, Manole
Mestere Manole,
Zidul greu mă stringe,
Țișișoara-mi curge,
Copilașu-mi plînge!

Zidul îi trece de crescut. Manole se apropie de locul de unde eșire cea de pe urmă jale a ei și îi răspunde dureros, cea de pe urmă mîngăiere:

— Copilașul tîu,
Pruncușorul meu
Vadă-l Dumneșeu,
Tu cum l'ai lăsat
În pat desfășat,
Dinele c'or trece
La el s'or întrece,
Și l'or aplice
Țiță că l'or da,
Ninsoare de-o ninge
Pe el mi-l'o unge;
Ploaie de-o ploua
Pe el l'or scâldea,
Vînt cînd o sufla
Mi-l'a legăna,
Dulce legăna
Pîn' s'o face mare.

Acesta e partea culminantă din legenda poporului privitoare la zidirea episcopiei de Argeș. Mărturisesc că legenda îmi storcea lacrimi; și că și copii din popor n'au plîns și nu plîng încă, cînd aud recitîndu-li-se acest cap d'operă al poporului nostru.

Poporul român a creat o soție divină, o jertfă pură, o imagină eteriană din Florica

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Notițe literare.

Am primit din București o carte intitulată „Carmen Sylva, Neagoe Basarab și Mestherul Manole, Carmen Sylva și Români“ de * pseudonim sub care se ascunde talentatul novelist *Delavrancea*, autorul volumului de romane „Sultînica“ și a altor perle literare.

Cartea este interesantă mai ales prin faptul, că cuprinde o critică la adresa Carmen Sylvei; e instructivă; pentru-că în cele 125 pagini volumul cuprinde o adevărată magazie de observări literare; cuprinde mai presus de toate analize estetice profunde, ce se vor ceti cu interes și folos de toți aceia care știu să aprecieze arta.

Nu o să ne apucăm să analizăm opera distinsului scriitor, ci în loc de orice laude, îndemnăm publicul să o cetească, pentru-că opere atît de rari și de valoare trebuie să fie cunoscute de toți iubitorii literaturii noastre.

Credem a face plăcere cetitorilor nostri reproducînd următoarele din cartea lui Delavrancea:

„Acum 20 ani eram copil; sîrbătorile mari le făceam în mijlocul unui strat popular răversat dela țeară peste marginile capitalei. Și nu era Crăciun, St. Vasile, Bobotează și Lăsat-de-sec, ca să nu aud pe tatăl meu sau pe nașul meu, Nica pescarul, cîntînd pe recitative melopeice de patru până la cinci note:

Frună verde pelință,
Pe cel deal pe cea colnice

Pîmbă mi-se-o cătănuță
Cu doi bani în punguliță . . .

Sau:

În temniță la Oprîș
Unde-mi zace Corbea 'nchis,
Șade 'n apă până 'n sapă
Și 'n noroiu până 'n țurlouin,
Cu zăvoarele la ușe
Cu mîinile în cătușe,
Ear' la gît pecetluit
Cu cinci lire de argint
Cum nu s'a mai pomenit . . .

Dar' cu toată emoțiunea ce mă cuprîndea auzînd cîntecul Corbei, mai ales cînd el răspundea mamei sale, care plîngea în gratiile temniței, că împregiurul lui băjbăie „șerpoaicele ca grințile“, „broascele ca ploscile“ și „năpărcile ca buțile“, mă simțiam fericit cînd începeau:

Pe Argeș în jos
Pe un mal frumos
Negru Vodă trece,
Cu tovarășii deice:
Nouă mestheri mari,
Calfe și zidari,
Și Manole deice
Care-i și întrece.

Iubiam și pe Negru-Vodă, care nu este altul decît Neagoe Basarab, iubiam și pe Mestherul Manole, dar' mila și iubirea mea nu mai aveau margini cînd ajungeau cu rapsodia la tînăra, frumoasă și curată soție a mestherului Manole.

Manole e om de lege și de cuvînt. Numai el nu dă pe față soției sale teribilul vis și jurămînt, că aceea dintre soții care va sosi mai întîiu la schele va fi zidită în mării bise-

rii. Toți ceilalți își calcă jurămîntul. Soțiile lor nu sosesc, căci li-se spusese:

— Ear' voi ca să-mi scîți
Și să nu-mi veniți
Joi de dimineață
Pe nor și pe ceață,
La zid în departe
S'aduceți bucate.

Manole nu se duce acasă. Dar' a doua zi, scîind că soția sa va fi cea dintîiu ca de obicei, la schele, îi trimite o carte și o vestece să caute „boul lor bălan“, cei-perdut d'un an. Harnica Florica găsește boul, îl taie și gătește bucate.

Manole, de sus de pe schele, o zărește și covîrșit de iubire și de jale, se roagă lui D-șeu să-i scoată înaintea o pădure deasă. Florica, spăriată de această perdea uriașă, se împedecă și varșă bucatele. Dar' se repede înapoi și vine cu altele.

Manole se roagă din nou la D-șeu ca să deie un vînt mare, o ploaie cu beșici, să-i scoată înaintea o lupoaică și o scorpie . . . Și toate fură înzadar: Florica scăpă de toate și sosi ea singură, cu merindele la schelele bisericii. Cum o vîd, tovarășii lui Manole, o arnecă în zid și încep s'o zidească, strigînd teribilul refren:

— Var și cărămidă
Că-i lucrare lungă . . .

Și o zidec până la glesne, până la genunchi, până la solduri. Pe Manole îl înecă plînsul, auzînd cuvintele ei:

— Manole, Manole,
Mesther Manole,
Dac'o fi vr'o glumă,
Gluma nu e bună.

Ne abținem dela comentarea sus scrierilor rinduri maghiare. Cetitorii nostri știind cum stau lucrurile, vor fi îndreptat ei dela ei erorile grosolane, mai ales calumnia ce o aruncă asupra noastră că am fi plătiți de Rusia.

Observăm numai, că după-ce publică programul, foaia maghiară scrie că la congres au să vină, s'au și anunțat deja, și socialiștii din Franca!

Ne îndoim ca foaia maghiară ea însăși să creadă această grosolană minciună.

„Tägliche Rundschau“ din Berlin scrie (nrul 240 din 13 Octomvrie) următoarele:

Mișcarea naționalităților în Austro-Ungaria va suferi, probabil, în timpul cel mai scurt o schimbare particulară. După cum ni-se scrie din Viena, de o jumătate de an conducătorii singuraticelor partide naționale s'au silit neîntrerupt a pune la cale o procedură comună a diferitelor popoare din amândouă jumătățile imperiului, ceea ce are să primească expresiune publică într-o conferență grandioasă a naționalităților, care se va ține la Viena în Noemvrie a. c. Pregătirile pentru această întreprindere se fac, ce e drept, cam în secret, și este întrebarea, că puținele indicațiuni, care au ajuns ocazional în publicitate, corăspund sau nu într-o toate adevăratelor stări de lucruri. După aceste opt popoare sile imperiului ar fi promis deja că vor conluera și anume: Cehii, Slovaci, Rutunii, Românii, Sârbii, Croații, Slovenii și chiar și câțiva conducători ai partidului social-cristin german din Austria-de jos. Care obiecte au însă să se discute în conferență, probabil că nu este încă hotărât nici chiar între inițiatorii planului, după-ce până acum nici măcar două popoare din imperiu habsburgic nu s'au unit asupra scopurilor lor finale, și conferența proiectată încă cu greu va aduce numai decât o înțelegere asupra multelor chestiuni divergente. Cu toate acestea foile tuturor partidelor ungurești agită în cea mai mare măsură contra întreprinderii și prind cu insistență ca guvernul ungurasc în toate împrejurările să cerce a împedea participarea la conferență a delegaților popoarelor din jumătatea orientală a monarhiei, sau cel puțin să se declare din oficiu, că fiecare supus al coroanei ungare, care va participa la acea întreprindere „contrar statului“, va fi numai decât dat în judecată pentru trădare de patrie. Guvernul se pare că în adevăr va și lua această poziție, căci demersul brusc, făcut ulterior contra mai multor participanți la mult discutată deputațiune a Românilor din Transilvania la Viena este în foile oficioase ale guvernului unguresc expres cu aceea motivat, că trebuie statuat un exemplu contra întreprinderilor trădătoare de patrie ce se vor mai intenționa. Foile române au răspuns la aceasta cu vedită încredere în sine, că atunci rezolvarea chestiunii naționalităților la tot cazul nu va mai fi departe dacă toți conducătorii credincioși împăratului ai diferitelor popoare vor fi aruncați în temniță ca trădători de patrie. E însă de sperat, că împăratul va pune capăt acestor uneltiri ale spionștilor maghiari, căci s'a purtat deja de grije, ca de astă-dată, adică la conferența naționalităților, împăratul să primească delegații color opt popoare ale imperiului Sui și să asculte gravaminele lor.

Un apel la tinerime.

Brașov, 17 Octomvrie u.

Cuvântul rostit de dl profesor G. Pop la sărbătura Sfintei Sofii în sala festivă a gimnasiului român de aici, cred că are o astfel de importanță, încât merită atențiunea întreg cercului mare de cetitori ai „Tribunei“. În timpurile grele de astăzi cu toții ne încălțăm de spiritul adevărat național de care e străbătut acest apel adresat tinerimii nu numai celei din școlile române din Brașov, ci peste tot tinerimii care se adapă din izvoarele științei și ale culturii. Eată textul acestui discurs:

Stimatele Doamne!

Stimați Domni!

Iubite tinerime!

Cu cântări și rugăciuni, cu evlavie și pompă religioasă, astfel an de an în ziua Sfintei Sofii se săvârșește chemarea Duchului Sfânt, pentru-ca El să-și reverse darul Sui de sus asupra acestui institut și să-l ferească de zile grele.

La ori-ce întreprindere a cere ajutorul celui de sus, a-ți pune toată nădejdea în mila și bunătatea lui Dumnezeu, este un semn de pietate creștinească, și cu drept cuvânt noi Românii ne putem mândri, că acest spirit creștinesc este adânc săpat în caracterul neamului nostru.

Însă nu mai puțin adevărat este și aceea, că ajutorul cerească se pare a se împărți după anumite legi. „Ajută-ți tu mai întâiu, pe

urmă-ți ajută și D-zeu“, — este cea mai sublimă învățătură ce noi creștinii o putem scoate din istoria popoarelor. Astfel însăși pronia dumnezească ne îndreaptă la forțele noastre proprii. Stând lucrul așa, pasul principal ce trebuie să-l facem nu poate fi altul decât să ne orientăm bine asupra situațiunii, în care împrejurările de aji ne-au aruncat. Odată orientați vom ști care e ținta noastră, dar' vom ști să aflăm mijloacele ce conduc la țintă. Și mai mult ca ori-când se simte aji necesitatea de a ne fixa bine ținta unde voim să ajungem.

Mii de speranțe, mii de așteptări sunt legate de acest institut. Și pe cât de multe sunt aceste speranțe, pe atât de mult se deosebesc ele unele de altele. Să luăm spre exemplu un țeran, care își trimite copilul la școală. Care sunt speranțele ce un astfel de om le leagă de școală? E știut că societatea modernă este astfel întocmită, încât seamănă cu un câmp de luptă în care ori-ce siguranță este nimicită ca prin o putere oarbă.

Și nime nu simte mai dureros urmările acestei lupte, decât țeranul: miserie, suferințe, amărăciune sufletească, invidie, ură — eată partea țeranului! Și fie el cât de mărginit la minte, una tot o înțelege: că din lupta aceasta pentru existență, acela ese învingător, care e provădit cu armele spiritului, și acela este strivit, care nu e provădit cu aceste arme. Și cine-i dă lui astfel de arme? Școală! Drept-aceea bietul țeran jertfesece tot ce poate jertfi iubirea unui părinte și își trimite copilul la școală. Însă cu ce scop? Singur numai ca să-și asigure o poziție mai plăcută decum a avut-o el. Un traiu ușor, — eată idealul țeranului. Acest ideal la unii se extinde până la birou, la alții până la dascăl, la alții până la preot. Aceste funcțiuni le crede el destul de rentabile, ca cineva să poată trăi comod după ele. Mai sus rar se avântă un țeran cu idealul seu.

Ne întrebăm acum, care sunt speranțele ce un astfel de om le leagă de școală? Ce este pentru un astfel de om învățătura? Nu e altceva decât o „vacă grasă“ ce provede pe om cu lapte și cu unt!

Amar de neamul nostru, dacă și D-Voastră, tinerime, veți fi conduși de astfel de idei. Aji, în timpul ispitelor, un tiner, care cu gândul acesta se apropie de izvorul științei, e pe cale de a deveni cel mai aprig dușman al neamului seu. Dedit de a privi în știință un izvor de câștig, el va sta cu toți de țirg, cu prieten și cu dușman, ca un om fără conștiință, fără ânger, fără caracter, și din acestia se recrutează aji — renegații. Vreți dovezi? Examinați pășniile unor tineri români din timpul mai recent, și vă veți convinge.

Dar' se va țice, că nu ori-ce egoist devine renegat. Așa e! Să presupunem, că unul sau altul a scăpat neatins din toiul ispitelor și al ademenirilor și după terminarea studiilor s'a așezat în mijlocul poporului. Ce folos aduce un astfel de om neamului seu? Nici un folos, din contră, el a mărit numai contingentul acelor ființe timide, care pururea își întorc mantaua din către bate vântul, oameni, care pentru lumea asta nu și-ar risca poziția, de dragul unei cauze naționale, eroi de tufă, pe care înzadări îi vei căuta pe arena luptei, aici nu i' afii. Ba da, într'un singur loc îi afii: la banchetele „Asociațiunii transilvane“. După-ce s'au săturat cu șapte plese de mâncări și au beut bine, fi auți toastând cu bombast:

„De n'a perit Românul, când oardele barbare.

Acum, când brațu-ți țare, în lume-i cunoscut. Tu bravule Române, mai crezi că ești perdit!“

Da, oardele barbare n'au fost în stare să nimicească pe Român, căci contra oardelor barbare era dejuns un braț vênjos și o spadă lată. Aji, când luptăm cu alte arme contra dușmanului e de lipsă — un caracter vênjos. Și țice aceasta cred că am atins lucrul de căpetenie. — Care trebuie să fie scopul D-Voastră? Știința? Nu! după împrejurările de aji nici chiar știința nu poate fi scopul principal al D-Voastră. Căci știința foarte ușor poate iscodi bunăoară că viața aceasta este — un fleac. Chiar iubirea, acest izvor de fapte mărețe, este sădită în pieptul omului numai ca să servească unei cauze din natură — propagarea genului. Acest extrem de vederi încă poate fi efloxul științei, el se chiamă pesimism, o boală, care, durere, aji băntue între tinerimea română. Earăși țice, amar de acel popor, în mijlocul cărui s'au incubat astfel de oameni, ei sunt adevărați trântori într'un stup de albine. Căci pe când unii muncesc din toate puterile pentru binele obșteșc, ei se ascund sub pâlăria pesimismului, întimpinându-te cu vre-o fraasă din Eminescu, bună-oară: totul e vis, — și decât un vis sârbăd, mai bine nimic“. — Astfel în mijlocul mișcării generale ei rămân reci, apatici, indiferenți, căci a te entusiasma pentru o cauză națională, nu mai e modern — pentru acesti blasați.

Mai înțe leg, un tiner englez, francez sau

german, mai că și-ar pute pretinde locul de a fi pesimist, ba de-a face chiar sport din pesimismul seu, după-cum se obișnuiesc aji, căci acesti popoare, bătâne în civilizațiune, și-au ridicat deja zidul naționalității lor, — zidul naționalității noastre este încă de a se ridica. Și în alt foc, decât în focul pesimismului și al egoismului se oțelesc acei tineri, care vor să conluere la ridicarea acestui zid.

Există un spirit, care e punctul de plecare, e firul conducător al tuturor mișcărilor mai însemnate din veacul nostru. El a transformat viața intelectuală și morală, el a dat direcțiune literaturilor, el este izvor de adăpare pentru ori-ce popor. Cunoașteți cu toții acest spirit, e spiritul național. Și acum cred că mă înțelegeți ce am vrut să țice prin aceea, că știința nu poate fi scopul principal al D-Voastră, căci știința ce vi-o agoniști aici, fie ea cât de multă, numai atunci va deveni folositoare pentru neamul nostru, când ea va fi străbătută de acel spirit, altcum fiecare dintre D-Voastră nu este altceva decât un inventar de formule științifice fără nici un folos comun, organe reci care primesc hrană, dar' nu sânt în stare să asimileze hrana. Și tocmai în această asimilare zace scopul principal. Numai pe baza acestei asimilări veți deveni D-Voastră caractere solide. Căci caracterul nu e altceva decât o țărnie de veință de a lucra todeauna după principii bine statorite. Și după-cum și-a stat rit cineva principiul vieții, după aceea este și judecat. Și a statorit un tiner de principiu al vieții câștigul material, traiul ușor, plăceri trecătoare, acela și-a sădit în inimă materialismul și egoismul, și pe un astfel de tiner nici un ânger păzitor nu-l mai poate opri de a deveni dușman chiar neamului seu. Din contră și-a statorit de principiu al vieții idea națională, atunci ca de sine răsar acele însușiri nobile ce constituiesc adevăratul caracter nobil: abnegațiunea, iubirea de jertfă, lăpădarea de sine, tot stătea virtuți, fără de care nu s'a săvârșit nici o faptă măreață de când există istoria omenimii.

Deci principiul național fie și principiul D-Voastră. Atunci nu veți orbeca în dreapta și în stânga, nu va trebui să vă luați după autoritatea nimărui, atunci veți vedea cu ochii proprii și veți judeca cu minte proprie ce este trecător și ce este etern. Însă ca să poată ajunge cineva la atăta îi trebuie creșcere națională. Și din punctul acesta de vedere nu poate fi indiferent nici chiar lectura cu care vă ocupați D-Voastră. În lături cu acele dureri inchipuite de poet, cu acele oftări către „palida“ și „melancolică lună“, cu acestea nu se creșce un popor, ci se enervează.

Aruncați-vă cu nesăț asupra poeziei populare, ea ne va arăta fisionomia cez mai fidelă a spiritului poporului nostru, ea ne va spune, ce iubesc poporul nostru, și ce uresc el, ea ne va arăta idealul poporului nostru.

„Jale-i, Doamne, cui-i jale,
Jale-i, Doamne, muntelui
De armele Ianului,
Că le plouă și le ninge
Și n'are cine le 'nceing!“

Astfel oțtează poporul după idealul seu, și până munții patriei vor ofta astfel prin graiul poporului, până atunci să știți, că D-Voastră aveți încă o problemă de rezolvat. Vai de acel tiner, care nu înțelege acest graiu, în vinele aceluia nu curge sânge, — curge sirup.

Scriitorul Jókai într'un roman al seu ne istorisește următoarea întâmplare foarte caracteristică. Era pe timpul revoluțiunii lui Rákoczy. Întreg poporul maghiar era pătruns de o singură idee: idea libertății și independinței naționale. Toți au prins arma pentru această idee, mic și mare. Intre acestia era și un strămoș al contelui Andrassy. Din banii proprii adună o ceată de călăreți și pleacă la luptă. Însă slab de ânger și caracter, el cade jertfă ispitelor și ademenirilor Curtii din Viena. Cu toată oastea sa el trece în tabăra dușmanului. După finea războiului celele se întoarce earăși la castelul seu strămoșesc. Însă ce să veți? El află poarta încuiată, ear' pe zidul cetății apare fiul contelui și întreabă, cine e? „Eu sânt, tată țeu, deschide!“ — „Nu! răspunde fiul, „un trădător nu va intra în acest castel“. Dîcînd aceste ridică pușca și cu un glonț răstoarnă pe tatăl seu la pământ. Atunci apare mamă-sa lângă el. „Ce ai făcut, nenorocitule, ai omorât pe tatăl țeu?“ Ear' fiul răspunde cu următoarele: „Mamă, acest neam maghiar numai atunci își va afla mântuirea, când însuși fiul va de judeca la moarte pe tatăl seu trădător!“

Post-a, nu a fost așa, nu scim. Una însă o scim cu toții și o vedem cu ochii. Poporul maghiar a înțeles pe deplin aceste cuvinte, căci aji ian să cerce cineva a căuta între tinerimea maghiară renegați, cum ei caută între tinerimea noastră! un ris homeric i'ar fi răspunsul. Sau să țice aji un tiner maghiar a deveni renegat, — acela restignit

ar fi chiar de a: sei. — Și aici trebuie să o aduceți și D-Voastră! Numai atunci se vor slezi cei tari de cei slăbânogi, cei vrednici de cei nemernici, numai atunci se va curăți pădurea de uscături.

Nu v'am spus adâncă filosofie, v'am spus lucruri actuale. Și tocmai de aceea ar pute țice cineva, că toate acestea ar fi fost mai bine să fi rămas nețice. Pe un astfel de om eu l'as întreba, unde să începem dar' ca să plantăm în capete astfel de idei, care conduc la mântuire? Unde, dacă nu la tinerime, căci ea este speranța viitorului. Ba da, de acum trebuie să ni-se deschidă ochii, ca să puteți vedea adevărul deplin, dar' deplin! — Ce credeți D-Voastră, care e viitorul D-Voastră? E cel mai trist! După-ce veți eși de aici și veți merge să vă continuați studiile, veți fi spionați, veți fi urmăriti, ba veți fi chiar amenințați, pentru-că ați rămas credincioși principiului național. Și după ce v'ați jertfit avere, muncă, anii cei mai frumoși din viață — ce credeți, că vă așteaptă posturi grase? Nu! D-Voastră nu veți fi hrăniți la ieslele statului, alții se hrănesc acolo, ai căror strămoși vindeau încă rize prin Rusia, pe când strămoșii nostri își vërșau sângele pentru această țeară. A și aceasta încă se ține de creșterea D-Voastră, a și aceasta înseamnă a te orienta asupra situațiunii.

Să nu credeți că voescă v'ă țita! Nu! gelosia, ura în contra altor popoare, spiritul de cucerire, vênarea după renegați — acestea lăsați-le altora, ei să-și prăpădească puterile cu ele, noi să păstrăm ce avem. Și ce avem? Avem o patrie, o limbă, avem obiceiuri, suveniruri istorice, avem morminte, lângă care plâng speranțele neamului nostru, acestea să ne fie izvorul vredniciei și al virtuților noastre strămoșesci!

Da, de acum trebuie să știți că n'ați venit aici pentru, ca mai târziu să puteți dormi pe pene, ci ați venit ca să vă oțeliți pentru o luptă crâncenă. În lupta aceasta, pe care nu noi am provocat-o, care ni-s'a impus cu puterea, în lupta aceasta veți ave D-Voastră să vă arătați vrednicia. Și cum să vi-o arătați? Unire nesfarmabilă între fiii de același sânge, mândrie și demnitate națională în mijlocul urei și îngâmării dușmanului, eată conduita unui tiner român în aceste vremuri cu vifor. Numai astfel veți pute apropia de idealul națiunii, dar' numai astfel și chemarea Duchului Sfânt ce aji s'a săvârșit cu atăta evlavie și pompă religioasă, are și un sens. Căci un popor care și-a uitat de da torințele sale, n'are drept să existe nici înaintea lui D-zeu, nici înaintea oamenilor.

Și pe lângă toate una e de lipsă. E de lipsă iubire ne mărginită pentru tot ce este românesc. Fie ca acel Duch o: ați chemat de sus, fie ca El să sădească în inimile D-Voastră această iubire. În speranța aceasta Vă strig un puternic: „Să trăiți!“

Românii din Banat persecutați pentru Kossuth.

Ca întregire la cele publicate în nr. 221 al „Tribunei“ din 3/15 l. c. primim dela domnul Nicolae Stupariu următoarele rinduri:

Oravița, 3/15 Octomvrie.

În nr. 261 al lui „Magyar Hirlap“ a fost spărut o notiță sub titlul „Oláh hőök“, în care cu intențiune rea se scrie în mod mincinos, că câțiva Români, care și-au petrecut într-o bererie, ar fi agitat contra statului și ar fi comis păcă chiar și lesa maiestate.

Deoarece ce în notița aceea s'a adus în legătură și persoana mea, și fiind cele publicate în „Magyar Hirlap“ o scornitură infamă, eu numai decât m'am și adresat către redacțiunea numitului țiar, rugându-mă a-mi extrada pe corespondent spre a-i pute cere satisfacție.

Redactorul însă mi-a răspuns că nu este obiceiul lor a extrada pe corespondenți, ci să-și descriu obiectiv întâmplarea și el va rectifica.

La aceasta subscrierul i-am trimis o declarațiune, rugându-l ca să o deie publicității, scotind că astfel cel cu musca pe căciulă va eși din țufă.

Redactorul însă a aflat de bine a publica numai un extras din declarațiune, ear' cele referitoare la corespondent le a rețăcut, cugetând că așa îi va mântui pelea nerușinatalui corespondent.

Pentru-ca on. public cetitor să-și poată face idee despre apucăturile mărgave de care se folosesc voinicșii spre a ne face țilele și mai negre decum sânt, voi descrie pe scurt toată întâmplarea, așa precum a fost.

În seara de 9 Septemvrie ne-am întâlnit câțiva Români în bereria din Ciclova-Mont, o comună aproape de Oravița. Petrecerea noastră a fost animată între marginele cuvenite, dar' lipsită de ori-șice colorit politic. Și aceasta dinadins, pentru-că era și notarul comunal între noi, altcum însă nici nu mai erau alții în sală decât numai noi de noi, și așa n'ar fi avut nici un înțeles demonstrația. Se întâmplă

însă că în decursul petrecerii unul dintre noi observă icona lui Kossuth, a sfântului dela Torino, pe părete și în mânărea lui, că acela ar fi sărăcit pe maică-sa, dă în iconă și sparge sticla pe care a și plătit-o.

Vestea aceasta s'a lăfit ca fulgerul, se înțelege împodobită cu fel și fel de adasuri făurite de meșterii patentați.

Toate s'au dovedit însă de minciuni.

Ca să-și răbune spargerea sticlei a iconăi revoluționarului și antidinasticului sfânt bătân, și-au frământat creerii lor inferbentați și au scornit minciuna, că am agitat contra statului și am fi comis chiar și lesa maiestate.

Acestea cu vedită intențiune de a lua pita unor slujbași din mână, după-cum s'a dovedit aceasta și până acum, ear' pe ceialalți a-i băga în belea.

Pe căi de acestea umblă drojdiile să-și câștige merite patriotice, descoperind ică colea câte un complot zămislit în caafa lor și pe care ei cred a-l vedea înaintea ochilor, dar' care în realitate nu există nicăiri.

Așa cred ei să ne amărească viața și să ne sparie.

Noi însă din toate acestea vedem, că dinșii nouă numai prieteni nu ne sânt și nu ne pot fi, pe câtă vreme nu-și vor schimba tactica lor.

Ear' noi cu încetul ne oțelim prin suferințe, și apoi de, cine știe, doară ne va prinde bine și nouă vre-odată această oțelire.

Cu toată stima

Nicolae Stupariu.

CRONICĂ

Din delegațiunii. După-cum scriu foile din Viena, ieri a fost a doua ședință plenară a delegațiunii austriace, în care la ordinea țilei a fost votarea bugetului ministrului de externe. „Neue Freie Presse“ scrie următoarele despre programul acestei ședințe: Din incidental atacurilor îndreptate contra ministrului de externe de către deputatul Eim, conții Felkenhayn și Bouguoy vor propune să se voteze celui dintăiu încredere pentru stăruințele sale de a consolida tripla alianță. Delegații Eim și Pacak vor susține punctul de vedere al Cehilor-tineri, ear' Spincic (Croat), Meznitz (Moravez) și liberalii germani Sues, Plener și Dumba vor susține politica triplei alianțe.

Sciri parlamentare. Ieri camera maghiară a ținut prima ședință meritore. După-cum spun foile maghiare, în această ședință ministrul de finance a prezentat două proiecte de lege. În același timp comisiunea administrativă și-a prezentat raportul seu despre suspendarea unor dispoziții din art. de lege XXI.: 1886. Tot în această ședință s'a statorit ordinea de țic pentru ședințele viitoare. Proiectele care vor veni mai curând la dezbateră sânt cele despre aplicarea pedepselor de închisoare și despre rectificarea cârților funduare.

Comisiunea administrativă a camerei maghiare a deșbătut Sâmbăta trecută proiectul de lege despre suspendarea unor dispoziții ale legii comitatense privitoare la alegerea membrilor în comitetul municipal. După o scurtă dezbateră, comisiunea a acceptat proiectul cu foarte puține schimbări. Noul proiect statorice, că alegerile nu se vor mai face pe țice, ci pe șese ani.

Transportul călătorilor pe liniile căilor ferate de stat ungare. În luna lui Septemvrie a. c. au fost transportați pe liniile căilor ferate de stat ungare, în comparație cu aceeași lună a anului trecut, cu 254.200 de călători mai mult și s'au încasat cu 47.100 fl. mai mult. În primele nouă luni ale anului curent au fost transportați, în comparație cu același period al anului trecut, cu 3.954.000 călători mai mult și plusul venitelor a fost de 1.389.800 fl. Pentru bagajii s'au încasat cu 52.900 fl. mai mult.

O întrebare. Părintele Ioan Budoiu din Cămpuri ne roagă să rectificăm cele publicate până aci în afacerea sa în următorul chip: „Au încers venit brut 148 fl. v. a. și au fost cheltuieli 133 fl., rezultă un venit curat de 15 fl. v. a., aici se adauge suma restituită de 6 fl. din speșele scotite de către Niculiță H. dimpreună cu prețul lampioanelor“.

Abusuri în biblioteca muzeului național maghiar. După-cum cetim în foile maghiare, în contra custodelui adj dela biblioteca muzeului național din Budapesta, Ioan Csontosy s'a introdus cercetare disciplinară din cauza mai multor abusuri ce a comis. În vara trecută custodele Béla Majláth fiind dus în concediu, Csontosy a fost însărcinat cu direcțiunea bibliotecii. El s'a folosit de acest privilegiu și a cumpărat multime de manuscrise ce nu erau de nici o trebuință, ear' vênțătorul a fost el însuși. Intre altele a cumpărat foarte scump manuscrisul dela un discurs al seu ținut ca student într'un institut de educațiune. Mai departe el e acusat că din 1889 nu a mai lucrat nimic, colecția de manuscrise încredințată lui a fost găsită într-o stare miserabilă. Un singur manuscris a înregistrat în decurs de 3 ani, pe când în fiec re an se cumpără câte 200 manuscrise noue. Ca să-și ascundă negligența, el dădea conspecte false. Cercetarea o conduce consilierul ministerial Szalay.

Incendii. In Oradea-mare a izbucnit dizele acestea foc intr-un grajd din curtea casei comitatului. Comitetul-municipal isi tinea tocmai adunarea generala. Deodata camelele suprem parasese locul presidial si alerga afară. Indată se lăși vestea, că casa comitatului arde. Cuprinși de spaimă membrii comitetului alergă și ei afară și vădură în faptă că un grajd mare se afla deja în flăcări. Focul a putut fi localizat în curând.

Un incendiu îngrozitor a distrus Sâmbăta trecută o fabrică de mărfuri de metal din Hamburg. 80 de lucrători au rămas fără ocupațiune. Paguba totală se urcă la 250—260.000 marce.

Comună mistuită prin foc. Un incendiu îngrozitor a izbucnit dizele acestea în comuna Prosto din ct. Bihor, mistuind aproape cu desăvârșire întreaga comună. Din toată comuna numai 22 de case au rămas întregi. Miseria e nespus de mare. Bieții locuitori se adăpostesc toții cu câte 50—60 laolaltă, în cele 22 de case ce au rămas intacte. O femeie încă a cădut jertfa focului.

Cutremur de pământ. Asupra cutremurului foile bucoresceni scriu: Cutremurul a ținut vre-o 80 de secunde, după-cum comunică institutul meteorologic. Direcția cutremurului a fost dela Nord spre Sud. Atât de tari au fost zguduitorile, încât o adevărată panică a cuprins pe locuitorii din Bucuresci. Au crepat mai multe case; tavane s'au dărâmat; oglinzile cădeau de pe pereți. La Radu-Vodă, o peatră sculptată din fața bisericii s'a dărâmat; la biserică Bucur o scară s'a prăbușit; în strada Mirecea-Vodă Nr. 20 mai multe cărămizi dela un coș au cădut; în strada Labirint unde se află un zid eșit din linie și care amenință să cadă, s'au dărâmat câteva cărămizi; în calea Văcăresci la farmacia Matei Grigorescu, a cădut o bucată de pardoseală; la „Hotel Lambru“ a cădut o bucată de tavan; în casa Bosel, etajul al II-lea, a cădut o parte din tencuiala tavanului și a crepat zidul. La băile Eforiei, coșul se clătina de par'că era să cadă; aceasta spăria pe locuitorii din pregiur. Biserica dela Cotroceni a crepat în două, la Gara-de-Nord s'au dărâmat mai multe coșuri, ziduri slabe s'au surpat. În Gara-Vidra ni-se scrie că cutremurul a imprăsciat spaima; aci sonerile electrice au funcționat fără-ca să le așingă cineva. Cernavoda. Turnul principal al domului central al bisericii în construcție s'a dărâmat. Oltenița. Două ziduri s'au prăbușit în localul oficiului telegraf-poștal. În oraș o mulțime de case au crepat. Doi lucrători care lucrau la construcția biurourilor de accize din port au fost grav răniți. Giurgiu. Sobele și tavanul gimnasiunii s'au dărâmat. Telegrama spun că dacă cutremurul mai ținea câteva minute, tot orașul ar fi fost distrus. Constanța. Localul oficiului telegraf-poștal cu toate-că e nou, a fost foarte greu încercat. Crepături s'au produs într-un mare număr de case. Medjidia. Trei case a fost greu dărâpinate. Călărași. Câteva tavanuri s'au dărâmat. Mangalia. Câteva tavanuri ale căsărmii de infanterie și două alte case s'au dărâmat. — Un diar bucorescean crede că cauza cutremurului de ieri ar fi o scufundare ce ar fi avut loc în straturile inferioare ale Carpaților. Acest fenomen trebuie să fie atribuit peceții îndelungate ce s'a simțit în România și care z priicnint perturbarea, sau care a fost una din impregiurările ce a causat-o.

Cutremurul s'a simțit, afară de România, și în Bulgaria. După sciri din Sofia mai tare a fost cutremurul în orașele Vidin, Sistov, Plevna, Slivno și Silistra. Durata cutremurului în acest din urmă oraș se apreciază la 40 secunde. O casă veche s'a surpat, mai multe alte edificii s'au crepat. Accidente de oameni n'au fost.

Panică în grădina zoologică din Lissabona. O panică mare s'a produs Mercuria trecută în grădina zoologică din Lissabona. Un urs mare de gheață scăpând din cușcă, după-ce sfâșia mai întâiu pe păzitor, se aruncă asupra spectatorilor. Bestia sfâșia reu mai mulți vizitii ce erau acolo cu trăsuri și alte persoane. Căii dela trăsuri s'au spăriat. Numai cu mare greutate a putut fi împușcată bestia.

Surparea unei case. Într'un suburbu din Napoli s'a surpat dizele acestea o casă cu șese caturi, îngropând mai mulți lucrători și trecători sub ruine. Casa nu era locuită de nimeni, deoarece ce începuse a se ruina. Patru sute de oameni lucrează la îndepărtarea dărâmtărilor de sub care se aud strigăte de ajutor.

Din public.*

Dare de seamă și mulțumită publică.

Tinerimea inteligentă din Seliște și giur a arangiat în 30 August st. v. o producțiune musicală-teatrală în edificiul școlii din Seliște, cu care ocaziune a încurs suma de 112 fl. 50 cr., ear' ulterior au mai încurs 40 fl. 53 cr., peste tot 153 fl. 03 cr. Spese cu arangiarea acestei producțiuni au fost 30 fl. 60 cr., care sumă scoasă fiind din venitul total, rezultă un venit curat de 122 fl. 43 cr. Această sumă este depusă la cassa de păstrare din Seliște pe numele școlii gr.-or. din Seliște, în al cărei favor s'a arangiat această producțiune.

La suma de mai sus au binevoit a contribui următorii p. t. domni și doamne:

Petru I. Comșa, comerciant 10 fl.; Ioan de Lemeni, comite-suprem în pensiuie, Dr. Nicolau Maiier, protopop, Nicolau Hențu, notar, Ioan Iosof, paroch și Simion Rodean, proprietar — câte 5 fl. Dr. Liviu Bran de Lemeni, pretor-suprem 3 fl.; N. Alăman, jud. reg., Ioachim Muntean, paroch, Petru Juga, paroch, Stefan Milea, notar, Nicolau Roman, comerciant, Avram Acilenescu, notar, d-șoara Ana Răuciu, Ioan Andraș, cancel. jud., Ioan Vălcu (Pianul-superior), Ioan Ivan, notar, Aurel Decei, vicenotar, G. Beu, notar, Il. Măcelar, propr., Ioan Lazar, inv.-pens., George Bratu, proprietar și Vasile Juga, comerciant — câte 2 fl. Dr. N. Calefar, medic cercual și Vasile Dobrascu, invătător — câte 1 fl. 30 cr.; Dr. Ilie Beu, medic cercual, H. Malmer, pretor, Aurel Millea, notar, Neaga Iosof, preoteasă v. d., Nicolau Mosora, primar, G. Păcurar, invătător, D. Iosof, inv., V. Millea, Alăman jun., medicinist, Ioan Popa, paroch, D. Chirca, invătător, Iordachie Roșca, com., I. Cosma, notar, Iridon, comerciant, Mih. Stoica, director, N. Neamțu, invătător, R. Mirocea, inv., D. Lăpădat, inv., R. Pascu, mag. post., I. Chirca, adj. not., Ilie Iosof, preot, V. Aldea, adj. not., Daniil Marcu, paroch, D. Banciu, farmac., V. Pop, notar, D. Florean, sublocot., Ana Popa, D. Bratu, com., D. Comșa, com., Maria Țintea, com., Elisabeta Peligrad, proprietară, C. Herța, comptabil, Ioan Chipară, inv., N. Sărbu, com., Ioan Stroia, stud. filos., I. Banciu, com., Ioan Dubenschi, măiestru, Max Beu, Petru Țăban, Ilie Cismaș, not. jud., Nic. Pavel, I. B. Comșa, com., Savu Frăcea, econ., Stefan Bratu, econ., V. Stănescu, econ., I. Rodeanu, econ., I. Iuga, com., D. Stancă, econ., Pant. Banciu, primar, Il. Stancă, econ., Dionisie Iuga, econ., P. Rodean, econ., Avram Prică, sen. econ., D. tru. Popa, econ., Ioan Popa, econ., Avram Gligor, econ., și Ilie Floașu, com. — câte 1 fl.; A. Gogonea, inv., 80 cr.; Rădulescu, pantofar, 60 cr.; Tămăiaș, cancel. pret., Dordes, curelar, E. Schiop, Maria D. Bloțu, Simoneti, cleric, A. Sărbu, I. Mărginean, Pavel, Druhora, teolog, Paraschiva Bloțu, N. Iosif, inv., D. P. Comșa și Andreiu Floașu, — câte 50 cr.; dela mai mulți 13 fl. 03 = 153 fl. 03 cr., pentru care sumă primească mariminoșii contribuenți și pe această cale cele mai călduroase mulțumiri. Asemenea primească o. comitet parochial din Seliște, care a binevoit a concede ținerea producțiuni în edificiul școlii de aci, și dl Ioan Demian, oficial consistorial, care cu plăcere și-a luat asupra și sarcina de a conlucra la succesul producțiuni, profunda noastră mulțumită.

Seliște, 30 Sept. 1892.

Comitetul arangiator.

Mulțumită publică.

Corpul invătătoresc dela școala gr.-or. din Tilișea aduce mulțumirile cele mai călduroase atât tinerimii inteligente din Seliște și giur pentru fapta-i nobilă, arangind în 30 August st. v. a. c. o producțiune musicală-teatrală în favorul școlii noastre, în urma căreia a rezultat un venit curat de 122 fl. 43 cr., cât și onor. comitet parochial din Seliște, care văgând trista stare materială în care se află școala din Tilișea, la stăruințele preasimatului domn Dr. Liviu Bran de Lemeny, ca președinte, a renunțat la 1/4 parte din venitul curat, care era să fie destinat bibliotecii școlare de acolo.

Tilișea, 30 Septembrie 1892,

În numele corpului invătătoresc:

Ioan Bratu m. p., invătător.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI“.

Budapesta, 18 Oct. n. În ședința de astăzi a parlamentului maghiar ministrul-președinte va propune ca parlamentul să iee la cunoștință invitarea la sərbarea monumentuluși. Partidul liberal va vota unanim pentru propunere.

Budapesta, 18 Octomvrie n. În ședința plenară a delegațiunii austriace ministrul de externe Kálnoky a declarat că nu este nimenia care voeșce răsboiul cu străinătatea și nimenia nu este care n'ar dori cele mai bune raporturi cu Rusia. Tripla alianță scutescena numai interesele aliaților, ci și interesele Europei. Cu privire la statele din Orient, totul ce dorim este ca acele state să se întărească în marginile tractatului dela Berlin; ca ele să-și păstreze autonomia și ca nici una din ele să nu ajungă pendente de alte puteri mari, ori-care ar fi ele.

Budapesta, 18 Octomvrie n. (Raport despre holeră.) Ieri au fost 37 îmbolnăviri nouș și 13 casuri de moarte.

Bibliografie.

A apărut: Carmen Sylva, Neagoș Basarab și meșterul Manole, Carmen Sylva și Români de * (Delavrancea.) Prețul 50 cr. scotit și portul. Doritorii să se adreseze la „Institutul Tipografic“, Sibiu.

A apărut: „Gramatica limbii românești“. (Sintaxă, etimologie, fonetică și ortografie, stil), întocmită în două cursuri concentrice pentru școalele populare de Ioan Dariu. Cursul I. pentru anul al 3-lea și al 4-lea de școală. Ediția a treia revăduță. Prețul 25 cr. Editura librăriei Nicolae I. Ciurcu, Brașov.

A apărut: Sintaxa limbii germane, ediția III., cu un vocabular româno-german-complet.

Cartea e aprobată de onor. minister al instrucțiunii publice și de vener. sind archiepiscopesc din Sibiu pentru școalele din Transilvania și Ungaria.

A apărut: Geschichte des Rumänischen Schrifttums bis zur Gegenwart von Dr. W. Rudow. Ausgearbeitet mit Unterstützung der angesehensten Schriftsteller. Durchgesehen und ergänzt im Auftrage des Bukarester Kultusministeriums v. Prof. I. Negruzzi, Akademiker un Abgeordneter und G. Bogdan. (Istoria literaturii române până în present de profesorul Dr. W. Rudow. Prelucrată cu sprignul celor mai de frunte autori. Revăduță și întregită din însărcinarea ministerului de culte din Bucuresci de profesorul I. Negruzzi, academician și deputat și G. Bogdan.)

Volumul se poate căpăta la dl librar Opetz în Lipsca, dar' pe calea fiecărei librării, cum și de-adreptul dela autor (Ökrös, Bihor, Ungaria.) Prețul cărții e 2 fl. 30 cr.

„Minerva“. Diar literar, beletristic și de distracțiune. Apare la 1 și 15 a fiecărei luni în Bistrița. Proprietar, editor și redactor responsabil: George Curtea. Anul II. Nr. 19 dela 1/13 Oct. 1892 are următorul cuprins: George Pop, locotenent primar la regimentul 50 de linie, marele Duce de Baden. Schiță biografică de Nistor Șimon. (Urmare și fine.) — Spun... Poesie de Elena Lupan. — Cugătar. De R. G. — Păcate domnesici. Novelă originală de Toma Simiton. (Urmare.) — O noapte de bal. După Mauriciu Jokai. De Ioan Pop Reteganul. — Lângă isvor. Poesie de T. Simiton.

Extrase din fol bisericești și școlastice.

Posturi vacante:

— În protopresbiteratul Hațegului (archidieceșă) sînt de a se ocupa următoarele posturi de invătători:

Livezeni cu salariu de 300 fl., quartir, grădina de legumi și lemne.

Valea Sângeorgiului cu salariu de 150 fl., quartir și lemne.

Grid cu salariu de 120 fl.

Petițiunile sînt a se subșterne până în 28 Octomvrie v. a. c. oficiului protopresbiteral gr.-or. al Hațegului.

Călindarul zilei.

9/7 Octomvrie 1892.

Iulian: Mcii. Sergie și Vach.

Gregorian: Ferdinand.

Soarele: răsare 5.33, apune 4.50.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 12 Octomvrie n. 7 oare dimineața.

Table with 4 columns: Presiunea atmosferică în mm., Temperatura după Celsius, Maximal și minimal de temperatură, Direcția vântului. Values: 726.2, -2.7, +11.9, +18.8+10.2, SO.

Din țeară 11 Oct. n. 7 oare dimineața.

Table with 4 columns: Stațiunile, Presiun. atmosfer. în mm., Temperatura Celsius, Vântul (direcția și țaria). Rows: Budapesta, Sătmăr, Cluj, Orșova, Arad, Panciova.

Soșiți în Sibiu.

La 18 Octomvrie n.

Hotel „Neurhner“, Pränsach, Buchwald și Folter, comercianți, din Budapesta. Feitscher, comerciant, din Viena. C. Schaudert, din Viena. Misselbacher, beamer, din Maria-Rodna.

Hotel „Moltzer“, Krautheln, din Budapesta. N. Moldovány, din Paraid, Zoltan, din Cluj. Farkaș, agent, din Arad. Gáll, din Hovato. Kremer, comerciant din Mediaș.

Economic.

Furnisari. Camera comercială din Brașov vestese că în biuroul aceia se pot vedea mai multe publicațiuni despre furnituri de diferite obiecte pentru căile ferate de stat ungare.

Mai departe tot în biuroul acelei camere se poate vedea o publicațiune a ministerului comun de răsboiu despre furnitura de obiecte de îmbrăcăminte și echipament pe seamă armatei, precum și proiectul de contract și conșignațiunea obiectelor de furnisat. Terminul furnituri e fixat pe 16 Noemvrie.

Consumul de tutun și țigări în Ungaria în 1891. Secțiunea pentru tutun a ministerului de finace publică tabloul consumațiunii de tutun în Ungaria pe 1891. După acela, în anul 1891 s'au consumat: 463,404.793 țigări de foaie ordinară, 12,997.769 de specialitate, 404,974.081 țigări de hârtie ordinară, 9,390.260 de specialitate, mai departe 15,208.188 chilogrami tutun de fumat ordinar, 164.823 de specialitate, 73.094 chlg. tutun de tras ordinar și 101 chilogrami de specialitate, laolaltă 18,550.301 chilogrami de tutun.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiunile efectuate în 3 Octomvrie v. 1892.

Drag. & Stam. lui M. Roth & Co., porumb 2 v. 9 lei. C. G. Haracopo lui G. Nicolopulo, grâu 3730 hect., 7.60 lei. C. G. Haracopo lui G. Nicolopulo, grâu 2300 hect., 7.60 lei. U. I. Negroponle lui A. Erfling, grâu 3350 hect., 7.90 lei. Zangaridi lui M. Wolff, grâu 2120 hect., 7.50 lei. Zangaridi lui M. Wolff, grâu 1130 hect., 7.50 lei. G. Grosovici lui A. Verona, grâu 4000 hect., 9.25 lei. G. Grosovici lui A. Verona, grâu 2700 hect., 9.20 lei. Bach lui Reischer, grâu 4000 hect., 7.80 lei. Brociner lui L. & M. Feitler, orz 1500 hect., 4.40 lei. Frații Bach lui M. Schmierer, sėcară 3100 hect., 8 lei. Frații Bach lui M. Schmierer, sėcară 680 hect., 7.90 lei. Archbold & Youghapėrian lui I. Hirsch, fasole 3550 hect., 10 lei. Beligradeanu lui M. Roth & Co., porumb 4200 hect., 6.90 lei. Nișă Găina lui L. Dreifus & Co., rap. s. 900 hect., 6.60 lei.

Cereale sosite.

Pe apă: grâu 31.722 hect., sėcară — hect., orz 150 hect., porumb 2450 hect., fasole 1250 hect.

Pe uscat: grâu 6620 hect., sėcară — hect., orz 11.800 hect., porumb 3530 hect., fasole — hect.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu. Dela 18 Octomvrie Grâu frumos: 76 până 80 chilo fl. 4.90 până 5.50, grâu mestecat 70 până 74 chilo fl. 4.— până 4.60, sėcară 70 până 72 chilo fl. 3.40 până 3.8, orz 62 până 66 chilo fl. 3.20 până 3.60, ovės 42 până 48 chilo fl. 1.90 până 2.40, cucuruz 70 până 72 chilo fl. 3.20 până 3.60, mălaiu 78 până 82 chilo fl. 4.— până 4.50, cartofi 68 până 70 chilo fl. 1.20 până 1.40, sėmēnță de cānepă 49 până 50 chilo fl. 6.50 până 7.50, mazăre 76 până 80 chilo fl. 4.— până 4.50, linte 78 până 82 chilo fl. 6.— până 7.—, fasole 76 până 80 chilo fl. 3.50 până 4.—, pāsāt de grâu 100 chilo fl. 14.90 până 15.—, fāină nr. 1 fl. 14.60, fāină nr. 3 fl. 13.—, fāină nr. 5 fl. 11.—, slămină 100 chilo fl. 52.— până 54.—, unsoare de porc fl. 56.— până 58, sėu brut 100 chilo fl. 20.— până 22.—, sėu de lumină fl. 33.— până fl. 34.—, lumină turnate de sėu fl. 38.— până fl. 40.—, săpun fl. 20 până 30.—, fēn 100 chilo fl. 1.— până 1.50, cānepă fl. 32.— până 35.—, lemne de foc uscate m. cub. fl. 3.— până 3.50, spirit p. 100 L. % 55 până 57 cr., carnea de vită chilo 50 cr. până 62, carnea de vițel 40 până 50 cr., carnea de porc 46 până 50 cr., carnea de berbec 24.— până 30 cr., ouș 10 cu 20 până 24 cr.

Piața din Brașov, 15 Octomvrie n. Grâu frumos hect. fl. 6.40, de mijloc 5.80, mai slab 5.40, grâu mestecat fl. 5.—, sėcară frumosă fl. 3.80, de mijloc 3.60 fl., mai slab —.—, orz frumos fl. 3.—, de mijloc 2.80, ovės frumos fl. 1.90, de mijloc —.—, cucuruz fl. 4.10, mălaiu fl. 3.20, mazăre fl. —.—, linte fl. 11.—, fasolea fl. 3.50, sėmēnța de în fl. 8.50, sėm. de cānepă fl. 6.—, cartofi fl. 85.—, carnea de vită p. chilo 56 cr., carnea de porc 52 cr., carnea de berbec —.—

Tirgu de rimător în Steinbruch. În 12 Octomvrie n. s'au notat: unguresci bătrāni grei —.— cr. până —.— cr., unguresci grei țisari 45.— cr. până 45 1/2 cr. de mijloc —.— cr. până —.— cr., ușori 47.— cr. până 48.— cr., marfă țerănească grea —.— cr. până —.— cr., de mijloc 44 1/2 cr. până 45 1/2 c. ușorē 46.— cr. până 47.— cr., romānesci, de Bakony, grei —.— cr. până —.— cr., transito grei —.— cr. până —.— cr., transito de mijloc —.— cr., până —.— cr., transito ușori —.— cr. până —.— cr., transito sərbesci grei 44 cr. până 44 1/2 cr., transito de mijloc 47 1/2 cr. până 45 cr., transito ușori 45.— cr. până 46.— cr.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 15 Oct. n. 1892.

Table with 4 columns: Mărfuri, Calitate, Prețul per 100 chilogr., Prețul per 100 obcio. Rows: Grâu, Bănuțesc vechiu, Grâu dela Tisa, Grâu „Pesta“, Grâu de Alba-Reg., „Baica“, Grâu ung. de Nord.

Table with 4 columns: Mărfuri, Calitate, Prețul per 100 chilogr., Prețul per 100 obcio. Rows: Sėcară, Orz, Otz, Cucerua (porcom), Meiu, Hrișcă.

Cursul pieței din Sibiu.

Table with 4 columns: Mărfuri, Calitate, Prețul per 100 chilogr., Prețul per 100 obcio. Rows: Hărtie-monetă romānă, Lire turcesci, Imperiali, Ruble rusești.

Bursa de Budapesta.

Table with 4 columns: Mărfuri, Calitate, Prețul per 100 chilogr., Prețul per 100 obcio. Rows: Renta de aur ung., hărtie, Imprumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung., Losuri rurale ung., Obligatiuni desp. regalilor, Acțiunile băncii austriace, Acțiunile băncii austro-ungare, Serisuri fonciare ale institut. de cred și economii „Albina“, Argintul, Galbeni împărațesci, Napoleon-d'ori, Mărci 100 imp. germane, Londra 10 Livres sterlingi.

Bursa de Viena.

Table with 4 columns: Mărfuri, Calitate, Prețul per 100 chilogr., Prețul per 100 obcio. Rows: Renta de aur ung., hărtie, Imprumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung., Bonuri rurale ung., Obligatiuni desp. regalilor, Renta de hărtie austriacă, Losuri austriace din 1880, Acțiunile băncii austro-ungare, Argintul, Galbeni împărațesci, Napoleon-d'ori, Mărci 100 imp. germane, Londra 10 Livres sterlingi.

Bursa de Bucuresci.

Table with 4 columns: Mărfuri, Calitate, Prețul per 100 chilogr., Prețul per 100 obcio. Rows: Din 1 Oct. st. v. — 4 oare p. m., Renta rom. per 1875 5%, Renta romānă amort. 5%, Oblig. de stat. C. F. R. 6%, Renta rom. (Rur. conv.) 6%, Imprumutul municipal 5%, Serisuri tunc. rurale 7%, Serisuri fina. rurale 5%, Idem urbana 7%, Banca Naț. (500 lei v. s. intr.), Soc. Dacia-Rom. (250 lei v. s.), Soc. de Asig. Naț. (200 lei v. s.), Soc. rom. de reasig., Soc. r. de con. (250 lei v. s.), Oblig. Cassii Pensionilor, Schim, Londra 8 luni, Berlin 3 luni, Paris 3 luni, Vitor, Agio.

Pentru redacțiune responsabil: Andreiu Baltes.

